

En temps de melons...

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els qui som nascuts en terres més meridionals i amb bona horta, el temps d'estiu és el de degustar una de les fruites més saboroses: el meló. Meló com a terme genèric, perquè anomenem «meló cristià» el meló com a tal, i «meló de moro» la síndria. Tots dos, ben frescos, són unes postres excel·lents i sanes. És cert que avui, amb tot el trànsit de mercaderies i els hivernacles, durant l'any sencer podem menjar qualsevol fruita. Tanmateix, uneixo l'estiu amb el meló, com a fruita rellevant d'aquesta estació.

És important, a l'estiu, de no abandonar les fites fonamentals del nostre camí cristià

Hi ha una dita castellana que, traduïda, fa: «En temps de melons, curts els sermons.» I això em fa pensar en el fet que durant el temps d'estiu les activitats pastorals afluïxen. Certament, resten les fonamentals: la celebració de l'eucaristia, sobretot la dominical, l'atenció als malalts, el sagrament de la reconciliació i totes les altres activitats sacramentals, com els bateigs, els casaments i les exèquies cristianes. Les parròquies no tanquen pas, perquè sigui estiu.

Però voldria insistir en la importància, durant l'època estival, de no abandonar les fites fonamentals del nostre camí cristià. L'eucaristia dominical n'és una d'inexcusable. Necessitem la gràcia de Déu que es fa present, vessant-se en els nostres cors, en la celebració de la missa. Escoltar la Paraula i alimentar-nos del Cos de Crist, fent-ho en la comunitat dels germans, és una font de llibertat i d'amor que res no pot substituir. Si guem on siguem, hem de desitjar i cercar la celebració

eucarística. On se celebra l'eucaristia, l'Església s'hi fa present. Hem de trencar les barreres de la «meva» comunitat per a descobrir l'Església vivent en molts llocs. Tant de bo, també, que el Senyor ens fes el do de desitjar la missa diària!

La gràcia de Déu és una necessitat per a tota persona. L'actitud de pensar que amb les nostres soles forces podem fer el bé és pelagiana, no pas cristiana. Hi ha estadístiques que diuen que, en sortir del temps de vacances, es produeixen moltes ruptures matrimonials o de parelles. Conviure més intensament quan hi ha amor i amistat és un reforçament dels vincles entre les persones; però també hem de tenir en compte que el pitjor enemic que tenim l'hem de cercar on, massa sovint, es fa present l'individualisme, que duu el jo egoista a regnar com a sobirà absolut. I en això la gràcia de Crist, guaridora i alliberadora, és de gran ajut, a fi que el diàleg, la paciència, el perdó i l'amor s'hi facin presents.

